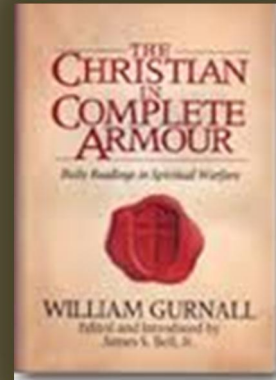

Citaten uit “wapenrusting” van William Gurnall (1617-1679) Puritein

John Newton , de bekeerde slavenhandelaar, zei dat als hij was beperkt tot een boek naast de Bijbel, hij durfde te zeggen *Christian Armour Gurnall's* zijn keuze zou zijn

Charles Haddon Spurgeon , merkte op dat *Gurnall's* werk 'weergaloos en onbetaalbaar, vol van wijsheid is

Als broeders samenwonen....

God maakt melding dat Hij een zwaarder oordeel brengt over een volk wanneer Hij hen verlaat. Als de Meester het schip verlaat, het is inderdaad gereed om te zinken; en voorwaar er is geen sneller manier om Hem weg te sturen dan ruzie te maken onder broeders; dit doet Hem uitroken uit Zijn eigen huis. (W. Gurnall)

Schijn en zijn:

Gij hebt wellicht gehoord van de gierigaard, die zich verlustigde in de vele zakken met goud, die hij bezat, maar ze nooit opende en nooit gebruikte. Toen de dief nu het goud wegnam, en de zakken met keistenen vulde, was de vrek even gelukkig, als toen hij nog zijn goud had, want hij keek noch naar het ene noch naar het andere. En voorwaar, in zekere zin is het voor een onwetende volkomen hetzelfde, of hij waarheid of dwaling aan zijn zijde heeft. Beide zijn voor hem gelijk; dag en nacht zijn voor een blinde volkomen een.

(Gurnall, wapenrusting)

Één zonde..?

Bedenk wat u doet alvorens de satan toegeeft in één daad; want door één zonde versterkt u het hele lichaam der zonde. Geef één zonde iets en er zullen meer bedelaars op uw deur afkomen, en ze zullen sterker aandringen dan de eerste. (..) U kunt de deur het beste voor allen gesloten houden, opdat ze niet, terwijl u van plan bent er maar één onderdak te bieden, allemaal naar binnen dringen. (W. Gurnall,)

Verwachting van een leraar:

Hebt gij niet wellicht op vleselijke wijze kracht (van de ordinantiën) verwacht, zodat gij dan de ordinantiën in de plaats hebt gesteld van God? Heeft de gestalte van uw geest niet enige overeenkomst met die van hen, die zeggen: Wij zullen naar zulk een stad reizen en koopmanschap drijven en winst doen? Heeft uw hart niet gezegd: Ik zal heengaan en zulk een man horen, en vertroost worden, en kracht erlangen? En verwondert het u dan, dat gij zwak, dor en onvruchtbaar zijt? Zijn de ordinantiën Gods, dat zij u sterk kunnen maken of u vertroosting kunnen doen smaken? Gij kunt hen horen antwoorden, arme ziel, wat de koning antwoordde aan de vrouw tijdens het beleg van Samaria: —Help mij, o gebed, zegt gij, of —Help mij, o leraar ; hoe kunnen zij u helpen, tenzij de Heere helpt? Deze zijn slechts de diensknechten van Christus. Christus bewaart de sleutel van Zijn wijnkelder; zij kunnen u niet eens doen drinken als gij tot huns Meester huis komt; zo blijf dan nergens staan voor gij tot Jezus zijt gekomen. Dring henen door de menigte der ordinantiën, en vraag om met Jezus te spreken, om Jezus te zien, Hem aan te raken, en dan zal er kracht van Hem uitgaan. (Gurnall, wapenrusting)

Inderdaad, grote vertroosting dragen getuigenis van de waarheid van Uw genade, maar niet de mate daarvan; het zwakke kind is meer op schoot dan de sterke.

(W. Gurnall)

Verzoeking, als die lang aanhoudt:

Als de duivel heel lang met een zelfde verzoeking bij iemand aanhoudt, dan is het te vrezen, dat die mens, ofschoon hij niet beloofd heeft zijn wil te doen, hem toch ook geen volstrekt weigerend antwoord heeft gegeven. Hij luistert immer, of het schepsel zich ook een woord laat ontvallen, dat hem kan aanmoedigen, om met zijn voorstel te blijven aanhouden. Er is geen andere manier om van hem af te komen, dan door de deur voor hem te sluiten, en in geen gesprek met hem te willen treden.

(Gurnall, wapenrusting deel)

Broedertwisten:

Denk aan de onzalige twisten en verdeeldheden onder het volk van God, dat nog over is gebleven: De Heere weet, dat deze niets goeds voorspellen. Twisten hebben altijd kwaad voorspeld. Wij zien in de schrift, dat telkenmale als God op zo merkwaardige wijze van de Kerk der Joden is geweken, het volk allerongelukkigst onder elkaar verdeeld was. En niet minder is dit het geval met de kerken in Klein Azie. Christus geeft het licht van Zijn Evangelies om er bij te wandelen en te werken, niet om er bij te twisten en te strijden, en daarom kan het niet verwonderen, als Hij het uitblust en aldus een einde maakt aan de strijd. Indien de stormen, die in de laatste jaren boven ons hoofd zijn losgebarsten en nog niet tot bedaren zijn gekomen, de christenen er slecht toe hadden gebracht, gelijk de storm op het Meer van Galilea de discipelen er toe bracht, om allen op liefdevolle wijze naar dezelfde kant heen te roeien, dan zou dat zeer gelukkig zijn geweest. Dan zouden wij hebben kunnen verwachten, dat Christus in Zijn genade tot ons zou komen, om ons veilig aan land te brengen. Maar als wij de roeiriem wegwerpen, en in het schip met elkaar beginnen te vechten, terwijl de storm om ons heen giert, dan voorwaar! drijven Christus eerder van ons weg, dan dat wij Hem nodigen om tot ons te komen, en dan zullen wij veel waarschijnlijker het schip, met ons zelf er in, doen verzinken, dan het redden.

(Gurnall, wapenrusting)

Veiligheid ligt in het weerstaan van de zonde:

Des christens veiligheid ligt in het weerstaan. De wapenrusting, waarvan hij voorzien is, beschermt de christen terwijl hij strijdt, maar zij is niet bestemd om hem te beveiligen als hij vlucht. Staat, en onze is de overwinning. Vlucht, of geeft u over, en alles is verloren. Om hun soldaten meer vastberadenheid in te boezemen, hebben grote veldheren soms iedere hoop op een veilige aftocht afgesneden. Dat heeft bijvoorbeeld de Normandische veroveraar gedaan. Zodra zijn leger op de Engelse kust voet aan land had gezet, zond hij de schepen weg, zodat zij moesten besluiten om te strijden of te sterven. God ontnemt de lafaard ieder denkbeeld van veiligheid. In het ganse tuighuis Gods is geen enkel stuk te vinden, dat de rug beschermt. Staat, en de kogels komen allen op uw wapenrusting terecht; vlucht, en zij dringen door tot uw hart. Het is een ontzaggelijk woord in Hebr. 10:38, —De rechtvaardige zal uit het geloof leven; en zo iemand zich onttrekt, mijn ziel heeft in hem geen behagen . Hij die gelovig stand houdt, zal er het leven af brengen; maar wie terugdeinst, en van zijn vaandel wegloopt, gelijk het Griekse woord aanduidt, God zal in hem geen behagen hebben, of het moest wezen in de rechtvaardige tenuitvoerlegging van Zijn toorn over hem. Er is in het strijden tegen de zonde en de satan vertroosting, al is die strijd dan ook bloedig, maar er is hoegenaamd geen vertroosting of behagelijkheid in, om onder de brandende gramschap te liggen van een wrekend God. Wat satan oplegt, kan God afnemen; maar wie kan ons ontheffen van hetgeen God ons oplegt? Wie zou niet liever op het veld van eer willen sterven terwijl men strijdt voor zijn vorst dan op een schavot door de bijl van de beul vanwege lafhartigheit en verraad?

(Gurnall, wapenrusting)

Openbaring 21:8 Maar den vreesachtigen, en ongelovigen, en gruwelijken, en doodslagers, en hoereerders, en tovenaars, en afgodendienaars, en al den leugenaars, is hun deel in den poel, die daar brandt van vuur en sulfer; hetwelk is de tweede dood.

Verachting en versmading:

Als gij, o heiligen, gesmaad en vervolgd wordt, zo ziet over de mens heen en verspil uwen toorn niet aan hem. Helaas! hij is slechts het werktuig in de hand des duivels. Bewaar uw ongenoegen voor satan, die uw voornaamste vijand is. Deze mens kan nog voor Christus worden gewonnen en dus ten laatste nog uw vriend worden. Nu en dan zien wij sommigen des duivels vaandel verlaten, zien wij hen de wonden, die zij door hun wreedheid hebben toegebracht, met hun tranen afwassen. Er is een merkwaardige plaats in Anselmus, waarin hij de ketter en vervolger vergelijkt bij het paard, en de duivel bij deszelfs berijder. Als nu in de veldslag, zegt hij, de vijand aan komt rijden, dan is de dappere soldaat niet toornig op het paard, maar op de ruiter. Hij doet zijn best om de man te doden, maar het paard zou hij gaarne tot zijn eigen gebruik in bezit willen hebben. Evenzo moeten wij doen met de goddeloze; onze toorn moet niet gekeerd zijn tegen hen, maar tegen satan, die hen berijdt en hen door sporen en zweep

aandrijft. Door het gebed moeten wij voor hen arbeiden, gelijk Christus gedaan heeft aan het kruis, om de duivel uit het zadel te lichten, opdat deze arme zielen, die door hem in het gareel worden gehouden, aldus van hem worden verlost. Het is eervoller om ene ziel levend uit des duivels klauwen te redden, dan om vele vijanden dood op het slagveld te laten liggen. Erasmus zeide van Augustinus, dat hij de officieren van de keizer bad dierzelfde ketters, die de bloeddorstige vervolgers van de orthodoxen zijn geweest. Als een vriendelijke geneesheer begeerde hij hun leven, opdat hij hen wellicht ook nog zou kunnen genezen, hen gezonde kon maken in het geloof. (Gurnall, wapenrusting)

Strijd tegen de zonde:

gedacht, dat, indien zij slechts in zulk een gezin, onder zo of zo een prediking, buiten het bereik van deze of die gelegenheden waren, zij gewis niet zo zouden verzocht zijn als zij nu zijn. Ik erken, dat er verandering van lucht voor een zwakke natuur een grote hulp kan wezen, maar gelooft gij aldus uit satans tegenwoordigheid te kunnen ontvlieden? Neen, al naamt gij ook de vleugelen van de morgen, hij zou u achterna vliegen. Dezen zouden hem zijn methode van verzoeking kunnen doen veranderen, maar hem niet van zijn plannen en voornemens kunnen doen afzien. Zo lang als zijn oude vriend daar binnen nog leeft, zal hij van buiten aan uw deur blijven kloppen. Geen plicht kan worden volbracht zonder worstelen. De christen heeft het zwaard even nodig als de troffel. Hij worstelt met een lichaam van vlees en bloed, en dit is voor de christen in de uitoefening van zijn plicht als het lastdier voor de reiziger; hij kan zonder hetzelfde zijn reis niet voortzetten, en het valt hem toch ook zeer moeilijk om met hetzelfde vooruit te komen. Wordt het vlees verzorgd, dan is het brooddronken en wil niet gehoorzamen; wordt het veronachtzaamd, dan is het zwak en spoedig vermoeid. Aldus kan de christen slechts zeer weinig vooruit komen op de weg, omdat hij zich naar de tred van zijn zwak lichaam moet richten. Hij worstelt met een lichaam der zonde, zowel als van vlees en bloed, en het mompelt en murmureert, als de ziel zich begeert tot de uitoefening van een plicht. (Gurnall, wapenrusting)

Strijd tegen de zonde:

Nog anderen zijn er, die wel strijden tegen de zonde, maar haar niet haten, en daarom zijn zij er gunstig voor gezind en staan zij niet naar het leven der zonde als van hun dodelijke vijand. Zij worstelen uit scherts, maar niet in ernst; die wonde, die zij der zonde heden toebrengen, worden morgen wederom door hem geheeld. Al nemen de mensen nog zulke sterke besluiten tegen de zonde, toch zal zij zich weder in hun gunst weten te dringen, tot eindelijk de liefde tot de zonde in hun hart is uitgeblust. Maar dit vuur zal nooit uit zichzelf sterven; het is de liefde tot Christus, die de liefde tot de zonde moet uitblussen, gelijk Hieronymus het zo voortreffelijk heeft uitgedrukt. De ene liefde blust de andere uit. Dit hemelse vuur zal inderdaad de vlam der hel uitdoven; hetwelk hij opheldert door de verhouding van Ahasveros jegens Vasthi, zijn gemalin. In het eerste hoofdstuk vaardigt de koning in allerijl een bevel uit, dat zij niet meer voor zijn aangezicht mag verschijnen; maar toen zijn toorn een weinig bekoeld was, en hij zachter jegens haar gestemd begon te worden, hebben zijn raadslieden terstond naar een schone, jonge maagd omgezien, aan wie de koning zijn liefde kon schenken, zodat hij haar tot koningin maakte, en dit geschied zijnde, horen wij niet meer van Vasthi. Dan eerst, en niet eerder, zal het decreet dat de ziel tegen de zonde heeft uitgevaardigd, stand houden, als de ziel in waarheid Christus in haar hart heeft toegelaten.

(Gurnall, wapenrusting)

Tegenspoed:

Augustinus zegt in tijden van tegenspoeden zullen de vestingen niet gemakkelijk gevonden worden, die in tijden van vrede niet gezien en gekend werden. De beloften zijn onze vesting voor zulke tijden, en wij zullen het niet gemakkelijk vinden er ons heen te begeven in onze benauwdheid, tenzij wij er goed mede bekend waren in een tijd van vrede. Als een vreemdeling in een donkere nacht een toevlucht zoekt in een huis, dan zoekt hij aan de deur en kan de klink niet vinden, en eer hij de deur geopend heeft, kan zijn vijand, zo hij in de nabijheid is, hem hebben gedood.

Maar iemand, die in het huis woont, of er goed mede bekend is, zal niet veel tijd nodig hebben om er in te komen. Ga henen, mijn volk, zegt God, ga in uwe binnenste kamers. Hij toont hun hunne woning in Zijn eigenschappen en beloften, eer het nacht is en hun lijden is begonnen, opdat zij er, als het duister is, gemakkelijk den weg heen kunnen vinden.

(Gurnall, wapenrusting)

Tevredenheid:

Voor hen, die weinig of geringe gaven hebben. Is het, dat satan de heiligen aldus aanpoort tot deze geestelijke hoogmoed op gaven? Hier is een woord voor u, die weinig gaven, doch waarheid van genade hebt - wees tevreden met uw staat. Als gij anderen hoort, hoort welk een ruimte zij hebben in het gebed, hoe bekwaam zij zijn om over de

waarheid Gods te spreken, en dergelijke zaken meer, dan zijt gij allicht bereid om u terug te trekken in een hoek, en te treuren als gij bedenkt hoe zwak uw geheugen is, hoe langzaam van begrip gij zijt, en hoe eng of bekrompen uw verstand is, en dat gij zelfs in het verborgen nauwelijks in staat zijt, om uw hart voor God uit te storten in het gebed. O, dan zijt gij bereid om deze mannen en vrouwen gelukkig te achten, en schier te murmureren over uwen toestand. Maar kunt gij dan niet zeggen: Ofschoon ik geen woorden heb, zo hoop ik toch wel geloof te hebben? Ik kan niet redeneren over de waarheid, en niet voor disputeren, maar wel ben ik bereid er voor te lijden. Ik kan geen preek onthouden; maar nooit hoor ik het Woord, of ik haat de zonde, en heb Christus meer dan ooit lief. Heere, Gij weet, dat ik U liefheb. Gewis, christen, gij hebt het betere deel. Weinig vermoedt gij, welk een genade er verborgen kan zijn in die geringheid van uw gaven, of aan welke verzoeking hunne gaven, hen blootstellen, die God u wellicht in genade heeft onthouden. Jozefs rok maakte hem fraaier dan zijn broeders, maar dit was de oorzaak van al zijn ongeluk - dat heeft de schutters hun boog doen spannen om hem te beschieten. Grote gaven heffen de heilige dus een weinig hoger op in de ogen van de mensen, maar zij veroorzaken velerlei verzoeking, waaraan gij, die laag bij de grond gehouden wordt, niet bloot staat. Vanwege de afgunst van hun broeders, de boosaardigheid van satan en de hoogmoed in hun eigen hart, durf ik wel te zeggen, dat niemand het zo moeilijk heeft op weg naar de hemel als de zodanige, dat niemand zo tegen wind en getij heeft te worstelen – terwijl gij stil en kalm onder de wind langs de kust naar de hemel komt. (Gurnall, wapenrusting)

Satan's aanval, hoe die te weerstaan:

Somtijds zal satan aan de ziel vragen, hoe zij weet, dat zij is uitverkoren. En als hij dan iemand vindt, die niet zo ten volle verzekerd is, dat hij dit durft te belijden, dan... zal hij zijn argument aanvoeren om zo iemand te doen zien, dat hij zich niet bij Christus moet voegen, en de beloften niet moet aannemen, daar het een roekeloze aanmatiging zou zijn om zich datgene toe te eigenen, wat alleen aan de uitverkorenen toekomt, voor wij weten, dat wij tot hun getal behoren. Welnu, christen, houd u in de vlakke en gij zijt veilig. Het is duidelijk, dat de uitverkiezing de grond niet moet wezen van ons geloof; maar dat ons geloof en ons geroepen zijn het middel is, waardoor, of het argument waarmede, wij onze uitverkiezing bewijzen. In de orde der Goddelijke werking gaat de uitverkiezing zeer zeker vooraf. God verkiest voordat wij geloven, eer wij kunnen weten, dat wij uitverkorenen zijn, ja door te geloven weten wij het. Door het uitspruiten van het gras weet de landman, dat het lente is, ofschoon hij niets van de sterrenkunde weet, en dus met de stand des hemels onbekend is. Gij kunt door een werk der genade in u even zeker weten dat gij uitverkoren zijt, alsof gij naast God had gestaan, toen Hij uw naam in het boek des levens schreef.

Het zou aanmatiging geweest zijn in David, om te denken, dat hij koning zou worden, voordat Samuel hem had gezalfd, maar daarna was dit volstrekt geen aanmatiging in hem. Als gij eerst gelooft en u dan bij Christus voegt, dan is de Geest Gods gezonden om u te zalven voor het koninkrijk der hemelen. Dit is die heilige olie, die over niemand anders dan over de erfgenamen der heerlijkheid wordt uitgegoten, en het is geen verwaandheid om te lezen wat Gods genadige doeleinden vanouds met u geweest zijn, als Hij die gedachten drukt en leesbaar maakt in uwe krachtadige roeping. Hier klimt gij niet op naar de hemel om in Gods verborgenheden te turen; maar de hemel komt tot u en openbaart ze u.

(Gurnall, wapenrusting)

Troost na een val:

God maakt de val van zijn heiligen tot een grond van vertroosting voor beangstigde gewetens. Dit was, en dit is nog als een veer wanneer het kanaal zo verstopt schijnt, dat er op geen andere wijze vertroosting door heen kan komen – om een weinig hoop in de ziel te doen druppen, ten einde het schepsel in het leven te behouden en voor wanhoop te bewaren. Sommigen, die door hun eigen vrees tot aan de poorten der hel waren gekomen, zijn er door verlevendigd en verkwikt geworden. Davids zonde was groot, en toch heeft hij barmhartigheid verkregen. Petrus val was gruwelijk, en toch is hij thans in de hemel. Waarom, o mijne ziel, zit gij neder in de boeien der wanhoop? Sta op en roep om genade tot uwen God, die dezelfde zonden, welke gij bedreven hebt, ook aan anderen heeft vergeven. Als God aan satan toelaat om sommigen van zijn heiligen te kwellen door verzoeking, dan is zijn bedoeling hiermee om hen geschikt te maken om hun medebroeders, die zich in een zelfde toestand bevinden, te hulp te komen. Hij zendt hen naar school, waar zij onder satans plak komen, opdat zijn wrede hand hen het woord zou doen bestuderen en hun eigen hart, waardoor zij ervaring opdoen van satans listen, totdat zij ten laatste meesters worden in de kunst van aangevochten zielen te vertroosten. Het is een kunst op zichzelf om met de vermoeide ziel een woord ter rechter tijd te spreken. In de school der menselijke wijsheid kan men dit niet leren.

(Gurnall, wapenrusting)

Troosters:

Niemand is zo bekwaam in het toepassen van vertroosting uit het Woord op gewonde consciënties, als zij, die zelf hebben gebloed. De zodanige kennen de verschijnselen van zielsbenauwdheid, en gevoelen de smart van anderen in hun eigen hart, hetgeen sommige, die wel de Schriften kennen, maar geen ervaring hebben, niet doen, en deze zijn dus gelijk aan een jong geneesheer, die u wellicht iedere plant uit het kruidboek zou kunnen noemen, maar als een patiënt tot hem komt, uit gebrek van praktische ervaring niet goed weet hoe van zijn geleerdheid gebruik te maken. De bevinding der heiligen helpt hen aan een soeverein geneesmiddel, bereid uit het vlees van de schorpioen, dien zij, door Christus, hebben gedood – en dat geneesmiddel heeft boven alle andere de kracht, om het venijn van satans verzoeken uit te werpen uit het hart.

(Gurnall, wapenrusting)

Satans spijze:

Zijn spijze wordt hier beperkt en aangewezen. Satan zal niet verslinden wie hij wil. Het stof is zijn voedsel, hetgeen schijnt aan te duiden, dat zijn macht beperkt blijft tot de goddeloze, die van de aarde aards zijn, niets dan stof; maar wat hen betreft, die van hemelse oorsprong zijn, hun genadegaven zijn bestemd tot spijze voor Christus; hun zielen zijn gewis ook geen spijze voor satans mond.

(Gurnall, wapenrusting)

Satan, is zeer ijverzuchtig

Evenzo is satan heel ijverzuchtig op de zondaar, en bevreesd, dat ieder christen, die tot hem spreekt, of elke ordinantie, die hij bijwoont, hem zal verleiden, Met zijn toestemming zal hij nooit met een christen spreken, noch een ordinantie waarnemen, noch ooit van het ene einde der week tot het andere een ogenblik zijn gedachten laten gaan over de hemel of de hel; en daarom zorgt hij er voor, dat hij de handen vol heeft. De zondaar maalt, en hij vult de tremel, opdat de molen geen ogenblik stilsta. Hij is bij de zondaar, zodra hij ontwaakt, en vervult zijn ellendig hart met slechte gedachten, welke als een morgendronk, hem voor de besmetting moet behoeden van enige reuk van goed, die anderen gedurende de dag hem kunnen toe ademen. De ganse dag bewaakt hij hem, gelijk de meester zijn slaaf zou bewaken, dien hij verdenkt van te willen weglopen. En, evenals een zorgvuldig gevangenebewaarder, sluit hij hem des nachts op in zijn kamer met sloten en grendelen, hem niet toelatende te slapen, als hij op zijn legerstede ligt uitgestrekt, voordat hij het een of ander kwaad heeft gedaan. O arme ongelukkige! Was er ooit een slaaf zo streng bewaakt? En zo lang de duivel u aldus kan bewaken, behoort gij hem maar al te gewisselijk toe. De verloren zoon kwam eerst tot zich zelf, eer hij tot zijn vader kwam. Hij bedacht in welke een hongerende toestand hij verkeerde; zijn zwijnendraf was een erbarmelijke spijze, en daar had hij nog niet eens genoeg van, en hoe gemakkelijk hij zijn dagelijks voedsel kon verbeteren, zo hij slechts verootmoedigd tot zijn vader wilde gaan. Thans, en niet eerder, gaat hij. Besluit dus, arme zondaar, om neder te zitten, en uw toestand te overdenken, na te gaan wat die toestand is, en wat hij kon wezen, indien gij slechts de slavernij van satan wilde verwisselen voor de zachte regering van Jezus Christus. Vraag u af, of de duivel nadat hij hier uw leven verteerd hebt in zijn ellendig slavenwerk, u kan bevorderen tot een gelukzalige toestand in de andere wereld, of u ook maar beveiligen kan tegen een leven van pijniging en ellende? En zo hij dit niet kan, of er dan niet Een is, genaamd Jezus Christus, Die machtig en gewillig is om dit te doen? En zo ja, of het nog langer onder de schaduw te blijven van dezen doornbos, als gij toch zulk een heerlijke, zalige verandering kunt hebben? Enkele van zodanige gedachten, voordurend gebracht tot de ziel, kunnen – zo God ze achtervolgt met Zijn zegen – de fundamenten doen wankelen van de gevangenis des duivels, en u met evenveel haast van hem doen weggaan, als iemand een huis ontvlucht, dat in lichte laaie staat.

(Gurnall, wapenrusting)

Satans doel:

Met zijn verzoeking bedoelt satan het geweten van de christen te bevleken, en het schone aangezicht van Gods evenbeeld te schenden, hetwelk met heiligheid in des christens hart is gegraveerd. Hij zelf is een onreine geest, en hij wenst dat ook de christenen dit zijn zullen, opdat hij zou kunnen roemen in hun schande. Maar Gods wijsheid overtreft ook hier satans sluwheid, daar Hij zijn verzoeken tot zonde gebruikt om de zonde van hen uit te drijven; zij zijn de zwarte zeep, waarmee God Zijn heiligen wast en wit maakt.

1. God gebruikt satans verzoeken tot de ene zonde als een voorbehoedmiddel tegen een andere zonde; zo had Paulus een doorn in het vlees om hem voor hoogmoed te bewaren. God zendt satan om Paulus aan te vallen aan die zijde, waar hij sterk is, ten einde hem intussen te versterken, waar hij zwak is. Aldus wordt satan ver dwaasd en misleid, gelijk wij soms een leger het beleg zien slaan voor een stad, waar het zijn krachten nutteloos verspilt, terwijl het tegelijkertijd den vijand gelegenheid geeft om zich te versterken. En dit alles geschiedt door de raad van een

Husai, die een bedekte vriend is van de tegenpartij. God, Die de ware vriend is der heiligen, zit in de raad des duivels en bestuurt hun beraadslagingen ten voordele van de heiligen. (...)

2. Door middel van zijn verzoeking drijft God diezelfde zonde uit van de heilige, waartoe satan hem heeft willen verleiden. Nooit heeft Petrus zulk een overwinning behaald over zijn zelfvertrouwen; nooit is zijn geloof zo bevestigd geweest, als na de val van zijn ziel in de zaal van de hogepriester. Hij, die te voren zo zeker was van zichzelf, dat hij durfde zeggen; dat, —al zouden ook allen aan Christus geërgerd worden, hij nooit aan Hem geërgerd zou worden, — hoe ingetogen en ootmoedig zien wij hem na weinige dagen, toen hij niet durfde zeggen, dat hij Christus meer liefhad dan zijn medebroeders, boven wie hij voormaals aan zichzelf de voorkeur had gegeven. Welk een onverschrokken belijder van Christus en zijn evangelie betoont hij zich voor raadsvergaderingen en heersers, hij, die zo even nog door een onnozele dienstmaagd van zijn stuk wordt gebracht. En dit alles is de vrucht van satans verzoeking, die aan zijn ziel was geheiligd! Ja de heilige komt door zijn val tot de ontdekking van hetgeen nog een heersend bederf in hem is, zodat de verzoeking slechts de vchten omroert. Is de ziel zich dan hier van bewust geworden, dan is haar dit zeer voordelig om er zich van te onttrekken door het gebruik van die middelen en bestanddelen, die haar zuiveren van deze krankheid. Nu zal de ziel voorzeker roepen tegen haar verderver! Paulus zou zich niet zo veel moeite hebben gegeven om zijn lichaam met vuisten te slaan, indien hij satan niet aan deze deur had horen kloppen.

3. God gebruikt deze verzoeken ter bevordering van het ganse werk der genade in het hart. Om een enkele vlek moet het gehele kleed gewassen worden. David overwonnen zijnde door een zonde, vernieuwd zijn berouw tegen allen, Psalm 51. Een goede huisvader zal, als hij het ziet regenen, een werkman zenden om het gehele huis na te zien, teneinde te voorkomen, dat er ergens een lek is, waardoor de regen binnendringt. Dit maakt inderdaad het verschil uit tussen een oprecht hart en een geveinsde, wiens berouw slechts ten dele is, week in de ene plaats, maar steenhard in een andere plaats. Judas schreeuwt tegen zijn verraad, maar zegt geen woord van zijn diefstaligheid en geveinsdheid. De opening in zijn geweten was niet wijder dan die door de kogel werd gemaakt, welke er binnendrong, terwijl ware smart over een zonde, het hart ook tevens verbreekt wegens andere. (Gurnall, wapenrusting)

Verleiding door Gods volk:

Satan gebruikt ook dezulken, die in grote roep van heiligheid staan. Niets is zo goed als een levende vogel om andere vogels in het net te lokken. Maar is het mogelijk, dat de zodanige dit werk voor de duivel verrichten? Ja zo groot is de sluwheid van satan en de zwakheid zelfs van de besten, dat de heiligste mensen de instrumenten zijn geweest om anderen te verleiden. Abraham

pagina 624

verleidt zijn vrouw tot liegen: —zeg toch, gij zijt mijn zuster. De oude profeet leidde de man Gods buiten zijn weg, de heiligheid diens mans en de eerwaardigheid van zijn hoge leeftijd hebben waarschijnlijk gezag bijgezet aan zijn raad.. O! hoe zeer behoorde u dit waakzaam te doen zijn, u, wier langdurige reize en grote ervaring in de wegen Gods, u de naam hebben verworven van grote uitnemendheid in de kerk, ten opzichte van hetgeen gij zegt, of doet, of gelooft, want daar gij leiders zijt, zien de anderen meer op u dan op hun weg. (Gurnall, wapenrusting)

Groot werk... grote waakzaamheid!

Als de christen het een of ander groot werk ondernomen heeft tot Gods eer, dan zal satan als een slang op de weg liggen. Een adderslang nevens het pad bijtende des paards verzenen, dat zijn rijder achterover valle. Aldus stond hij aan de rechterhand van Jozua om hem te wederstaan, De rechterhand is de werkende hand, en dat hij daar staat geeft te kennen, dat hij hem wenst te hinderen in zijn onderneming. De duivel was dan ook inderdaad nooit een vriend van tempelwerk, en daarom gaat dit werk zo langzaam. Welk een fraai voorwendsel geeft hij de Joden aan de hand; de tijd is nog niet gekomen! Gods tijd was gekomen; maar niet des duivels tijd, en daarom helpt hij hen aan deze ellendige uitvlucht, den zin der voorzienigheid verkerende, alsof het de tijd niet was, omdat zij zo arm waren; terwijl het hun toch niet voorspoediger ging, nu zij niet eerder aan het werk togen, gelijk God hun duidelijk had gezegd. Paulus en Barnabas hadden een heilig plan in hun gedachten, namelijk om heen te gaan naar alle steden, om er de broeders te bezoeken en hun geloof te versterken. De duivel wist, welk een slag hierdoor aan zijn koninkrijk zou kunnen toegebracht worden. Hun bezoek zou hem in zijn rondgang kunnen storen, en nu verwekt hij een ongelukkig geschil tussen deze twee heilige mannen, zodat zij van elkander gescheiden zijn. Er waren twee merkwaardige tijdperken in Christus leven, zijn intrede in zijn openlijk dienstwerk bij Zijn doop, en Zijn voleindiging van hetzelfde bij Zijn lijden, en op die beide tijdperken zien wij de duivel Hem met woeste heftigheid te gemoed tredende. Hoe meer publiek uw plaats is, christen en hoe voortreffelijker uw dienst is voor God, hoe meer gij er op verdacht moet zijn, dat de duivel het een of andere gevaarlijke complot tegen u smeedt. Indien dus ieder gewoon

soldaat een wapenrusting behoeft tegen de kogels van satans verzoeking, dan hebben de aanvoerders en de officieren, die in de voorste reien staan, deze wapenrusting veel meer nodig.

(Gurnall, wapenrusting)

Heiligmaking

Laat dit een toetssteen wezen voor uw geestelijke staat. Welk onthaal vindt satan, als hij met deze geestelijkheden van boosheid komt, en u aanzocht om er bij te verwijlen. Kunt gij deze vuilheid van uw geest dulden, zo slechts uwe handen rein zijn? Of worstelt gij tegen deze zonden van het hart, even goed als tegen andere zonden? Ik vraag niet, of zulke gasten uw deur binnenkomen – want de ergste zonden, kunnen in deze bewegingen, niet slechts de deur eens christens voorbijgaan, maar er ook binnengaan, evenals ook heilige bewegingen in het hart van de goddeloze kunnen opkomen – maar wel vraag ik u, of gij het van u kunt verkrijgen om deze gasten welkom te heten en te herbergen? Gij wordt waarschijnlijk wel niet gaarne in zulk gezelschap op straat gezien – gij zult met een ontuchtige vrouw aan uwen arm niet door de stad gaan – gij zult het huis van uw naaste niet met geweld binnendringen om hem te beroven en te vermoorden; maar kunt gij niet onder uw eigen dak, in de binnenkamer van uw ziel, door uw gedachten een onreine lust laten stand houden, terwijl uw hart er zonde mede bedrijft? Kunt gij uw naaste niet naar uw hol lokken, om er hem door uw kwaadwilligheid te laten verscheuren, terwijl uw hart niet eens —Moord ! roept? In een woord, kunt gij niet een zonde op de zolder van uw hart verbergen, om haar daar het leven te redden, als zij gezicht en nagejaagd wordt door het Woord en de Geest, gelijk Rachab de verspieders verborgen heeft, en de boden des konings van Jericho heen zond om hen te vervolgen, alsof zij reeds vertrokken waren? Wellicht kunt gij zeggen: —De overspeler, de moordenaar is niet hier , gij hebt deze zonden reeds voor lang weggezonden; en onderwijl verbergt hij hen in de liefde van uw ziel. Weet, of gij zult het later tot uw schade te weten komen, dat gij volkomen niets waardig zijt. Indien er een vonkje van het leven Gods, of van de liefde van Christus in u was, dan zoudt gij, ofschoon gij niets kunt verhinderen, dat deze bewegingen in uw ziel komen, ze toch niet verbergen, en nog minder ze in uw hart koesteren en kweken. Gij zoudt, indien gij er door overweldigd waart, tot den hemel roepen om hulp tegen deze verwoesters van uw ziel.

(Gurnall, wapenrusting)

Verzoeking door plichten:

Hij (de satan) brengt de christen in verzoeking om de plichten der aanbidding Gods te veronachtzamen (vanwege de talrijkheid van zijn wereldse aangelegenheden, of de noodzakelijkheid om daar al zijn aandacht aan te wijden) gelukt hem dit niet, dan zal hij met juist het tegenovergesteld aankomen, en de christen trachten over te halen om zijn wereldlijke beroeping te verwaarlozen uit schijnbare ijver om zijn andere roeping in de aanbidding Gods te bevorderen. Of wel, hij zal eerst trachten het hart te verstompen bij het beoefenen der christenplichten; maar als hij de christen hiervoor te waakzaam vindt, dan zal hij hem opgeblazen maken door een zeer hoge dunk van zijn plichtsbetrachting; maar immer zal hij zijne sluwste en meest verfijnde verzoeking voor het laatst bewaren.

(Gurnall, wapenrusting)

Volharden:

O! dat volharden is zulk een moeilijke zaak! Dat dagelijks opnemen van zijn kruis, dat bidden zonder ophouden, dat nacht en dag waken, dat nooit afleggen van klederen of wapenrusting, - ik bedoel: het niet toegeven aan ons zelf, waardoor wij in het heilig dienen van God zouden verslappen en in het wandelen met God zouden vertragen. Dit is het, wat menigeen bedroefd

van Christus doet heengaan, en toch is het de plicht van de heilige om de godsdienst dagelijks in beoefening te brengen, zonder dat hij van het einde van het jaar tot het andere vakantie hiervan kan nemen.

(Gurnall, wapenrusting)

Volharding:

Wie Christus krijgsknecht wil wezen, moet in deze krijg tegen satan tot aan het einde zijns levens blijven volharden. Dit: alles verricht hebbende, komt na onze strijd met de dood. Opdat gij kunt wederstaan in de boze dag, daarop volgt: en alles verricht hebbende. Wij hebben niet alles verricht, voordat deze geregelde veldslag geleverd is. De laatste vijand is de dood. Dat woord betekent zoveel als een zaak te beëindigen, een zaak geheel en al ten einde te brengen, zoals in Fili. 2:12, waar wij het terecht vertalen in —Werkt uit uws zelfs zaligheid, dat is: vervolledig haar. Weest geen halve christenen, maar gaat er mede door. Wie gans en al een christen is, dat is een waar christen. Niet hij, die te velde trekt, maar hij, die het veld behoudt; niet hij, die begint, maar hij, die volhardt in deze heilige krijg, verdient de naam van heilige. In deze zin bestaat er voor de christen geen eervolle terugtocht; in de ganse krijgstuicht

van Christus wordt geen bevelwoord vernomen om terug te trekken of de wapens neder te leggen; neen, gij moet aanvallen, en onder de wapenen blijven, totdat de dood u aflost.

(Gurnall, wapenrusting)

Voorbede van Christus:

Het is het voornaamste doel van Christus voorbede om van God volharding te verkrijgen voor onze zwakke genade. Ik heb gebeden, zegt Christus tot Petrus, dat uw geloof niet ophoude. Maar was dat dan wellicht niet een bijzonder voorrecht dat aan Petrus gegeven werd, maar aan anderen onthouden kan worden! Ach mijne vrienden, denken wij dat Christus liefde partijdig is? Dat hij voor het ene kind meer bidt dan voor het andere? Zodanige vrees en jaloersheid kunnen licht door dwaze kinderen gevoeld worden, en daarom komt Christus hen voor, door aan Petrus reeds in de woorden, die er onmiddellijk op volgen te gebieden: Als gij eens zult bekeerd zijn, zo versterk uwe broeders, dat is: als gij de kracht en uitwerking zult gevoelen van Mijn gebed om uw geloof, zo breng hun deze goede tijding, opdat ook hun hart versterkt worde. En wat voor versterking zou het voor hen geweest zijn, indien Christus niet voor hen had gebeden, zowel als voor Petrus? O, hoe kunnen kinderen van zoveel gebeds, en van zulk een gebed omkomen? Het gebed der heiligen heeft een zeer grote kracht. Jacob worstelde met God, en overmocht. Dit was zijn zwaard en boog – te wijzen op hetgeen Hij gezegd had betreffende de grond dien hij van de Amoriet had gekocht – waarmede hij de overwinning wegdroeg en bij God overmocht. Dat was de sleutel, waarmede Elia de hemel opende en toesloot. En indien de zwakke gebeden der heiligen, komende in Zijn Naam zoveel vermogen in de hemel, dat zij er mede kunnen gaan naar Gods schatkamers, en er zoveel van kunnen meenemen als de armen hun geloofs kunnen houden, welk een macht moet er dan niet zijn in het gebed van Christus, die de Zoon is, een gehoorzame Zoon, gekomen na Zijn werk volbracht te hebben op de aarde, en nu Zijn Vader om niets anders bidt, dan om hetgeen Hij Hem zeide te vragen, ja om niets om hetgeen Hij Hem reeds geschonken heeft, en dit alles tot een Vader, die heb, voor wie Hij bidt, even liefheeft als Hij zelf. Zeg de satan achterwaarts te gaan! Zeg niet, dat uw zwak geloof zal omkomen, voordat gij gehoord hebt, dat Christus opgehouden heeft te bidden, of totdat gij afgewezen wordt.

(Gurnall, wapenrusting)

Voorzienigheid:

Wij worstelen tegen God, als wij worstelen tegen Zijn voorzienigheid; en dat wel op twee manieren.

1. Als wij ontevreden zijn met Zijn voorzienige beschikking over ons. Gods handelingen met ons zijn ons niet naar de zin, wij mompelen en murmureren er tegen, tenminste in ons hart, en dit inwendig murmureren hoort God even gemakkelijk, als de mensen onze woorden horen. God acht, dat wij met Hem beginnen te twisten, als wij niet berusten in Zijn voorzienigheid, geen amen zeggen op Zijn wegen en leidingen. Hij noemt het een twisten met de Almachtige, ja zelfs een bestraffen van God. (..)
2. Wij strijden tegen Gods voorzienigheid, als wij onverbeterlijk zijn onder de verschillende wegen, die God met ons houdt. De voorzienigheid heeft een stem, zo wij slechts een oor hebben. De goedertierenheden Gods behoren ons te trekken, de beproevingen moeten ons drijven. Wanneer nu zachte noch harde middelen voor ons baten, als wij onboetvaardig blijven onder beiden, dan is dit met beide handen tegen God strijden. Ieder van deze heeft zijn bijzondere verzwareningen; de een is tegen de liefde en is dus onoprecht; de ander is tegen de smart door zijn kastijding veroorzaakt, en daarin betonen wij minachting voor Zijn toorn, en zijn wij wreed jegens ons zelf, daar wij dan de verzenen tegen de prikkels slaan. De goedertierenheid behoorde ons beschaamd te maken. Gods toorn moest ons doen vrezen voor de zonde. Wie geen schaamte kent, heeft geen menselijk gemoed. Wie niet bevreesd is, als hij wordt geslagen, is erger dan het dier, hetwelk ontzag toont voor zweep en sporen.

(Gurnall, wapenrusting)

Vrede:

De vrede des goddelozen is een vrede, die niet lang zal duren, omdat er een sterk cement aan ontbreekt. Stenen kunnen wel voor een wijle zonder kalk op elkaar blijven liggen, maar niet heel lang. Het enige duurzame cement der liefde is het bloed van Christus, gelijk Augustinus zeide van zijn vriend Alypius en van zich zelf, zij waren – saam verbonden in hun vriendschap door het bloed van Christus.

(Gurnall, wapenrusting)

Vrees:

Wordt gij van vrees bevangen, omdat gij, sedert gij kennis van de waarheid hebt verkregen, gezondigd hebt, zodat er nu voor u geen offer meer overblijft? Zie dan op David en op Petrus, en hoe hun geval u ten voorbeeld kan dienen, en juist daarom in de heilige oorkonde staat vermeld, opdat hunne wederherstelling een sleutel zal wezen in uwe hand, waarmede gij plaatsen als deze kunt ontsluiten. (Gurnall, wapenrusting)

Mensenvrees of Godsvrees:

Voor mensen zijn we zo bevreesd omdat wij zo weinig Godsvreze hebben. De ene (Godsvreze) geneest de andere (mensenvrees). Wanneer iemands verschrikking u benauwt, zet uw gedachten op de wraak van God. (W. Gurnall)

Vriend:

Draag zorg, dat gij een christelijke vriend hebt, in wien gij boven allen vertrouwen kunt stellen, om uw getrouwelijk raad te geven en te vermanen. O die mens heeft een kostelijke hulp voor het bewaren van de kracht der heiligheid, die een oprechte vriend bezit, die van uit zijn hart tot hem durft te spreken! De toeschouwer ziet soms beter hoe het met een zaak gelegen is, dan de persoon, die de zaak doet, en is dan ook beter geschikt er over te beoordelen. Wij worden dikwijls verblind door eigenliefde, zodat wij ons niet zo slecht zien, als wij inderdaad zijn; en soms gebeurt het ook, dat wij al te veel wantrouwen hebben in ons zelf, zodat wij ons zelf slechter toeschijnen, dan wij werkelijk zijn. Opdat gij u niet van zo kostelijke hulp berooft, als gij van uw vriend kunt erlangen, zo houd uw hart bereid om met zachtmoedigheid, ja met dankbaarheid de bestraffing uit zijn mond te horen en aan te nemen. Zij, die geen openhartigheid kunnen dulden, doen zich zelf het meeste kwaad, want zo gebeurt het, dat zij slechts zelden de waarheid horen. Hij, die geen liefde genoeg heeft, om zijn broeder, als het nodig is, te bestraffen, of geen ootmoedigheid genoeg bezit, om de bestraffing van hem aan te nemen, is niet waardig een christen genoemd te worden. Door het eerste betoont hij zich een hater van zijn broeder, Lev. 19:17; door het tweede bewijst hij, dat hij een spotter is, Spreuken 9:8. De godvruchtige David verklaarde, dat hij het voor een weldadigheid zal houden, als de rechtvaardige hem slaat, ja een even grote weldadigheid, als wanneer er een fles met kostelijke zalf op zijn hoofd ware uitgegoten, hetgeen onder de Joden voor een groot bewijs van liefde gold, Ps 141:5. En dat woord heeft hij gestand gedaan. Hij heeft niet zoals de Roomsers met hun wijwater doen, het hogelijk geprezen, maar toen het er toe kwam om er mede besprekend te worden, zijn gelaat afgewend. Nee, Abigail en Nathan, die hem bestrafden – gene wegens zijn bloeddorstige voornemens tegen Nabal en diens gezin – en deze wegens zijn bloeddorstige daad gepleegd aan Uria; - zijn beiden geslaagd met de boodschap, waarmede zij tot hem kwamen. De eerste heeft door haar tijdige bestraffing de daad kunnen voorkomen; de tweede heeft hem opgeheven uit het ontzettende moeras van de zonde van moord, waarin hij maanden lang was blijven liggen zonder in zover tot zich zelf te komen, om haar, voor zoveel wij er iets van lezen, te betreuren of er zich van te bekeren. En het is opmerkelijk, dat zij niet slechts in de zaak bij hem hebben overmochten; maar dat hij hen wegens deze trouw jegens zijn ziel heeft liefgehad, zodat hij zich Abigail ter vrouw heeft genomen, en Natan tot aan zijn dood toe als zijn raadsman heeft gebruikt, 1 Koningen 1:27,32. Het is gewis een der redenen, waarom wij in onze dagen zo menige belijder zien vallen, en hun wederoprichting zo zeldzaam is, dat er in deze liefdeloze tijden zo weinige gevonden worden, die getrouw genoeg zijn om deze christenplicht der bestraffing aan hunne broeders te volbrengen. Zij zullen er eerder met anderen over gaan praten en hen te ontfermen, dan er met hen zelf over te spreken om hen te behouden. Ja door er over te spreken met anderen versperren wij ons den weg om er met de persoon zelf over te spreken in de hoop van hem goed te doen. Het zal moeilijk wezen hem te doen geloven, dat gij komt om zijn ziel te genezen, zo gij reeds een wonde hebt toegebracht aan zijn goeden naam.

(Gurnall, wapenrusting)

Waarheid, het leerstellige deel:

En terwijl gij de dienst des Woords bijwoont, moet gij even goed acht geven op het leerstellig deel van hetzelfde als op de toepassing. Het eerste is nodig om een bevestigd christen van u te maken, en het tweede om u een warm christen te doen zijn. Immers, warme genegenheden, zonder degelijke kennis, zijn slechts als vuur in de pan, wanneer het geweer niet geladen is. Wij zien, dat de Levieten het volk onderwezen in de wet. Het planten gaat het nat maken vooraf, en zo behoort vermaning voorafgegaan te worden door onderwijs. En het volk behoort naar de zelfde methode te leren, als die waarin wij prediken.

(Gurnall, wapenrusting)

Waarheid in ons binnenste:

Rust niet, voordat gij van iedere waarheid, die gij met uw verstand hebt aangenomen, de kracht gevoelt in uw hart. De ene faculteit helpt de andere. Hoe helderder ene waarheid inwerkt op de wil, hoe vaster zij in uw oordeel zal wezen. Al is een zaak nog zo voortreffelijk, als de mens er geen gebruik van kan maken, dan is zij voor hem van weinig of geen waarde, dan zal hij er gemakkelijk afstand van doen. Op die wijze zijn kostbare, zeldzame bibliotheken door ruwe krijgslieden, in wier handen zij waren gevallen, verkocht voor weinig meer dan voor hetgeen de banden waard waren, terwijl zij door hen, die ze hadden weten te gebruiken, als kostbare kleinodiën zouden bewaard zijn. En evenzo zal het met de waarheid gaan, al naar de personen zijn, in wier handen zij valt. Indien zij tot iemand komt, die er aanhet werk mede gaat, en er de kracht en liefelijkheid weet uit te halen, dan zal die mens haar des te vaster houden in zijn oordeel, naarmate zij krachtig gewerkt heeft op zijn hart. Komt zij echter tot iemand, die er geen Goddelijke kracht in vindt om hem te verootmoedigen, te vertroosten en te heiligen, dan zal zij spoedig de deur uitgezonden worden om elders een onderkomen te vinden.

(Gurnall, wapenrusting)

Wapenrusting:

Wij moeten niet vertrouwen op de wapens van God, maar in de God van de wapenrusting, omdat al onze wapens alleen machtig zijn door God, 2 Korinthe 10:4.

In de hemel zullen we niet verschijnen in onze wapenrusting, maar in de klederen van overwinning. Maar hier in het ondermaanse wordt de wapenrusting nacht en dag gedragen, wij moeten wandelen, werken en slapen in dezelfde, anders zijn we geen echte soldaten.

(W. Gurnall, Wapenrusting)

Wapenrusting:

Het is niet genoeg om genade te hebben, deze genade moet ook gebruikt worden. Des christens wapenrusting is gemaakt om te worden gedragen; geen afleggen, geen wegbergen van onze wapenrusting, voordat wij onze strijd hebben gestreden en onze loop hebben geëindigd. Onze wapenrusting en het gewaad van ons vlees worden tegelijk afgelegd, want dan zal er geen behoefte meer wezen aan wacht noch bewaking, aan helm noch schild. Deze militaire plichten, deze genade des oorlogsveld – gelijk ik het geloof, de hoop en de liefde, en alle de overigen noemen mag – zullen eervol worden ontslagen. In de hemel zullen wij niet in een wapenrusting, maar in het gewaad der eer en heerlijkheid verschijnen. Hier op aarde echter moet de wapenrusting dag en nacht worden gedragen. Wij moeten er in gaan en staan, wij moeten er in werken en slapen, of wij zijn geen getrouwe dienstknechten van Christus. Dit betuigt Paulus te willen beproeven. Hierin oefen ik mijzelf, om altijd een onergerlijk geweten te hebben bij God en bij de mensen. Hier zien wij deze heilige in zijn wapenrusting, zich oefenende in het gebruik er van, gelijk een krijgsman zich oefent in het hanteren van zijn piek, zich gewend aan en zich hardt tegen de strijd.

(Gurnall, wapenrusting)

Wapenrusting, het oefenen daarin:

Wij moeten de genade geoefende houden met betrekking tot onze medekrijgsknechten. Dit had Paulus op het oog, toen hij zich oefende om een onergerlijk geweten te hebben, opdat hij geen aanstoot zou zijn voor anderen. De lafhartigheid van den een doet ook anderen vlieden. De onwetendheid van een soldaat, die zijn wapens niet weet te hanteren, kan nadeel berokkenen aan zijn medekrijgsknechten, die hem omringen. Sommigen hebben op hun vrienden geschoten in plaats van op hun vijanden. De onverstandige wandel van de ene belijder doet vele anderen er slechter om varen. Doch zeg nu, dat gij niet zo diep valt om een ergernis te worden voor anderen, maar dan is het toch mogelijk, dat hij niet zo behulpzaam zijt voor uw medebroederen als gij wel moest. God gebood aan de Rubenieten en Gadieten om gewapend uit te gaan voor hunne broederen tot dat het land zou zijn veroverd. Evenzo, christen, moet gij uwen medebroederen behulpzaam zijn, die wellicht nog dien vrede niet bezitten in hun hart, dien gij zelf moogt smaken, en niet dezelfde mate van vertroosting en genade hebben. Gij moet deze zwakken te hulp komen en gewapend voor hen henen gaan, als het ware, om hen te verdedigen. Is uwe genade dus niet geoefend, dan zijt gij te dien opzichte onnut voor uwe zwakke broeder. Gij zijt wellicht iemand, die dienstknechten of dienstmaagden hebt, of gij zijt een vader of moeder met kinderen, die aan uwe zorg zijn toevertrouwd. Hun welvaren hangt af van het uwe. Indien uw hart in een heilige gestalte verkeert, dan zullen zij er te beter om varen, naarmate gij ijveriger uwe plichten betracht; maar zo uw harte dood en dor is, dan brengt hun dit schade en nadeel toe. Evenals de voedster meer spijsz nuttigt om de wil van het kind, dat zij zoogt, zo behoort gij, om de wil van hen, die onder uw leiding en bescherming zijn, meer zorg te dragen om uw eigen genade te oefenen en te kweken.

(Gurnall, wapenrusting)

Wapenrusting verloren:

Een ziel buiten Christus is naakt, en mist dus de wapenrusting, waarmee zij zich tegen de zonde en de satan kan verweren. In den beginne heeft God de mens in volle wapenrusting uitgezonden, daar hij geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid, maar door een list is het aan de satan gelukt hem van zijn wapenrusting te beroven. Niet zodra was dan ook de eerste zonde gepleegd, of er is geschreven; dat zij naakt waren, dat is, dat zij arme, zwakke schepselen waren, in de macht van de satan; een ten onder gebracht volk, door hun trotse overwinnaar ontwapent en niet in staat om hem het hoofd te bieden. Weliswaar, het kostte satan enige moeite om zijn eerste bres te maken, maar nu hem eenmaal de poorten zijn geopend, om hem als overwinnaar in des mensen hart binnen te laten treden, speelt hij er den koning. En zie een gans heir van andere zonden volgen hem zonder slag of stoot naar binnen. In plaats van hunne zonden te belijden, verbergen zij zich achter struiken, en willen niet vrijwillig komen waar God is.

(Gurnall, wapenrusting)

Gij moet rechtvaardig en heilig zijn, voordat gij rechtvaardig en heilig kunt leven. (W. Gurnall)

Tijdstip bekering?

Telkens zal satan een christen vragen naar het tijdstip van zijn bekering. Zijt gij een christen en weet gij niet de tijd van uw begin? Nu overtuig uzelf met dit, dat u ziet de stralen van genade; u mag weten dat de zon is opgegaan, hoewel u niet waarnam de tijd wanneer de zon opkwam.

(W. Gurnall, Wapenrusting,)

Weerstand bieden:

Als satan tot zonde verleidt, en niet terstond vreedzaam ingang vindt, dan zal de weerstand, die wordt geboden, gewoonlijk vleselijk zijn; de kracht, waarop zij steunen is vleselijk; het is hun eigen kracht, en niet Gods kracht; de beweegredenen zijn vleselijk, zoals bijvoorbeeld de mens meer te vrezen dan God, waaromtrent iemand gezegd heeft: —Hoe zoude ik dit doen, en zondigen tegen God? Velen zeggen in hun hart: Hoe zal ik dit doen en de mens vertoornen, mijn meester mishagen, mijn ouders verbitteren en den goede dunk van mijn leraar prijs geven. Herodes vreesde Johannes en deed vele dingen. Indien hij God had gevreesd, hij zou er naar gestreefd hebben om alles te doen. Hetzelfde kan gezegd worden van alle andere beweegredenen, die uit het schepsel voortkomen en niet uit God; het is een wapenrusting, die tegen geen kogels bestand is. Indien uw kracht gelegen is in de haarlokken van een schepsel, dan kan zij spoedig worden afgesneden; maar indien zij gelegen is in God, dan zal zij stand houden als zijn gebod: Er is geschreven. Ik kan het niet doen of ik moet mijn voet zetten op de wet mijns Makers, of op de liefde van Christus. Ik kan mijn lust niet botvieren, of ik moet heen treden over mijn bloedende Zaligmaker; en daarom, weg met u, gij snode verzoeker, ik haat u en uw voorstel. Deze grondslag is een rots, en zal stand houden; maar als het een vleselijke overweging is, die u doet aarzelen, dan zal er een andere van dezelfde soort komen, en die u gewichtiger toeschijnt en deze zal dan de schaal doen overhellen. De vrouw, welke den man alleen maar om zijn kleed niet liefheeft, kan spoedig door hem gewonnen worden als hij zich in een ander kleed aan haar vertoont. Satan kan zijn aanzoek anders inkleden, en zodra uw vleselijke redenering dan wegvalt, zal uw mond gestopt zijn. (Gurnall, wapenrusting)

Werkzaamheid der genade:

Omdat het zulk een vreemde zaak en zulk een moeilijk werk is, om de werkzaamheid der genade, die eenmaal verloren is, wederom te herkrijgen, en een plicht, die in onbruik is geraakt, wederom in eer te brengen. Ik heb mijn rok uitgetogen, zegt de bruid. Zij had toegegeven aan slaperigheid, werd neergelegd op haar legerstede der traagheid, en hoe moeilijk is het nu om haar op te wekken! Haar welbeminde is aan de deur, en smeekt haar bij al de benamingen der liefde, die haar de nauwe betrekking, welke er tussen hen bestaat, in de gedachten kan brengen; Mijne zuster, roept Hij, mijne vrienden, mijn duive, mijn volkmaakte, doe open. En toch staat zij niet op. Hij zegt haar, dat Zijn haarlokken vervuld zijn met nachtdruppen, maar zij verroert zich niet. En wat was er de reden van? Zij heeft haar rook uitgetogen, en is wars van hem weder aan te doen. Zij had toegegeven aan haar traagheid, en nu weet zij niet, hoe haar van zich af te schudden. Zij zou gaarne van het gezelschap van haar Welbeminde hebben willen genieten, indien Hij zelf slechts de deur had geopend. En Hij verlangde evenzeer naar het hare, zo zij slechts wilde opstaan om Hem binnen te laten, en zo scheiden zij nu van elkander. Hoe langer een ziel haar plichten heeft verzuimd, hoe meer moeite het haar kost om ze wederom te vervullen; deels door schaamte, omdat de ziel na zich aan zulk plichtverzuim te hebben schuldig gemaakt, niet meer weet, hoe God in het aangezicht te zien; en deels ook vanwege de moeilijkheid van het werk, daar het dubben zoveel is als hetgeen een ander te doen heeft, die zijn

genade voortdurend in beoefening brengt, Hier is alles in wanorde. Het kost meer tijd en moeite, om zijn instrument te stemmen, dan een ander nodig heeft om zijn les te spelen.

(Gurnall, wapenrusting deel)

Wrok tegen uw broeder:

Hebt gij wrok in het hart tegen uwen broeder? Acht het niet voldoende deze vonken van het vuur der hel uit te doven, maar streef er naar om er een hemels vuur in te ontsteken van liefde jegens hem, zodat het u ertoe brengt om van harte voor hem te bidden. Ik heb een man gekend, die als hij afgunstige, onvriendelijke gedachten jegens iemand in zich bemerkte – en wie is er zo heilig, dat hij zulk een ongedierte niet nu en dan bij zich gewaar wordt? – niet lang van de troon der genade weg wilde blijven; maar er heenging om er een sterk protest tegen te kunnen indienen, en dan vurig bad om een vermeerdering van die goede zaken in hem, welke hij hem te voren had benijd, en zich alzo wreekte op die afgunstige lusten en begeerlijkheden, die te eniger tijd jegens anderen in zijn harte zijn opgekomen.

(Gurnall, wapenrusting)

Ijver:

Blinde ijver wordt spoedig gebracht tot een schandelijke aftocht, terwijl heilige resoluties gebaseerd op vaste principes, zijn hoofd opsteekt zoals een rots temidden van de golven.

(W. Gurnall, Wapenrusting,)

Schaap of varken?

Een schaap kan in een sloot vallen, maar het is een varken die zich in dezelve wentelt. (W. Gurnall)

De Tempel Gods ontheiligen?

Een zonde, bedreven in de tempel, was groter dan wanneer dezelfde zonde gepleegd werd door een Jood in zijn eigen huis, omdat de tempel een geheiligde plaats was. De heilige is een geheiligde persoon en door handelingen van onrechtvaardigheid ontheiligt hij Gods tempel; een tweede is de zonde van diefstal, omdat hij God berooft van de glorie die Hij toekomt; maar de zonde van een heilige is heiligschennis, omdat hij God berooft van datgene wat is toegewijd aan Hem in een bijzondere wijze. (W. Gurnall)

1 Corinthe 3:16 Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in ulieden woont?

Christen en Hypocriet

Wanneer een christen de zonde doet, dan haat hij ze, terwijl een hypocriet de zonde lieft, terwijl hij zich daarvan onthoudt. (W. Gurnall, Wapenrusting)

Zonde oude, oprakelen:

Is satan zo sluw om de vrede van de heilige te verstoren? Hieruit blijkt, dat diegenen de kinderen zijn van satan, welke dezelfde sluwheid openbaren als hun vader in het kwellen van de ziel der heiligen. Wij spreken nu niet van de bloedige vervolgers, die des duivels slachtlaven zijn, om de heiligen om te brengen, maar van hen, die op meer bedekte wijze des heiligen vrede aanranden en verstoren.

1. Dat zijn dezulken, die de oude zonden der heiligen oprakelen, zonden, die God vergeven en vergeten heeft, en dat met het enig doel om hun geest te bedroeven en hun naam te bezwalken. Deze voorwaar! Tonen hun duivels boosheid, die zich der moeite getroosten om de geschiedenis van heel veel jaren na te slaan ten einde een handvol modder te vinden om haar de heilige in het aangezicht te werpen: —Ga uit, ga uit, gij man des bloeds , 2 Sam 16:7) Wanneer gij, die God vreest zulke verwijtingen moet aanhoren, zo antwoord, gelijk Beza de Pausgezinden geantwoord heeft, die, uit gebrek aan iets anders, hem verwijtingen deden vanwege enige loszinnige verzen, die hij in zijn jeugd had gedicht. —Deze mannen, zeide hij, —misgunnen mij de vergevende genade Gods .

2. De zodanige, die uitzien naar der heiligen struikelingen, en iedere zwakheid aangrijpen om hen hatelijk en zichzelf vrolijk te maken. Het is een ontzettend oordeel, dat de zodanige over zich brengen, schoon zij dit weinig vermoeden, en wel geen minder dan dat van Amalek, wiens gedachtenis God dreigde van onder den hemel te zullen uitdelgen, Deut 25:19. Waarmede had Amalek dit verdiend? Zij sloegen in de achterhoede al de zwakken, die met de overige geen gelijke tred konden houden. En was dit zo groot ene wreedheid? Hoe veel wreder is het dan niet, om hen die zwak zijn in de genade, de scherpste ener spottende tong te doen gevoelen.

(Gurnall, wapenrusting)

Zonde van het hart:

Bedenk, dat er in een zonde van het hart meer boosheid kan gelegen zijn, dan in een zonde van de hand of van de inwendige mens; want dezen worden juist verzwaaard door de houding van het hart bij de daad. Hoe meer er van het hart en de geest uitgelaten wordt, hoe meer boosheid in de zondige daad binnengelaten wordt. Afkerig te zijn van hart, is meer dan zich af te keren. Het is de vertroosting des christens, als hij verzocht wordt en in benauwdheid is vanwege zijn terugvallen in de zonde, dat, ofschoon zijn voet uitglijdt, zijn hart toch niet afwijkt, maar naar Christus en de hemel gekeerd is. Te dwalen met hart is dus erger dan een dwaling dan een dwaling te hebben in het hoofd. Daarom rekent God het als een verzwaring van Israëls zonde, dat zij: —Altd dwalen met het hart , Hebreë 3:10. Hun hart doen hen dwalen; zij beminden de afgoderij, en zo heeft men hen spoedig kunnen doen geloven, wat zij het liefste wilden geloven. Gelijk als in het tegenovergestelde geval: hoe meer er van hun hart en hun ziel in een heiligen arbeid is, hoe meer wezenlijke Godsvrucht er in zijn zal, al zullen zij in de openbaring er van naar buiten ook bij anderen achterstaan. De twee penningskens der weduwe overtroffen al de overigen, Christus Zelf rechter zijnde. Zo is het ook ten opzichte van de zonde: ofschoon de innerlijke daden der zonde, in gedachten en genegenheden op der mensen weegschaal gewogen, en vergeleken bij de uitwendige daden, licht schijnen, zo kunnen dezen toch in zodanige omstandigheden gepleegd worden, dat zij in Gods schatting erger zijn dan de anderen. Petrus legt voor de zonde van Simon de Tovenaar de nadruk op de boze gedachten, die in zijn hart zijn, en door zijn woorden openbaar worden. Bid God, of misschien deze overlegging van uw hart u vergeven wordt, Hand. 8:22. Toen Saul Agag in het leven liet blijven, en de beste schapen en ossen verschoonde, die hij volgens Gods bevel had moeten doden, was dit in materiele zin een veel kleinere zonde dan Davids overspel en moord, en toch wordt zij gelijk gesteld met een nog grotere zonde dan die beide, namelijk met tovenarij, 1 Sam. 15:23. En waaraan ontleende zijn zonde nu zondanige kleur? Waaraan anders dan aan de boosheid van zijn hart, dat slechter was dan Davids hart, zelfs toen deze op het schrikkelijkst voor de verzoeking was bezweken.

(Gurnall, wapenrusting deel)

Zonde, hulp daartegen:

Wees ernstig en vurig in het gebed tot God om uw hart te bewegen en te regelen in deszelfs gedachten en begeerten. Indien de tong reeds zulk een onbedwingelijk kwaad is, dat geen mens haar kan temmen kan, o wat is het dan het hart, van waar zulk een menigte gedachten uitgaan in zwermen, zo dicht als de bijen uit de korf, of als de vonken van de oven! Het ligt zelfs niet in de heiligste mens op aarde, om dit te doen zonder hulp van God? Daarom bevinden wij, dat David hier zo dikwijls om roept tot God: namelijk om zijn voetstappen vast te maken in Zijn Woord, zijn hart te verenigen tot zijn vreze, zijn hart te neigen tot zijn getuigenis. Het is als wanneer een dienstknecht ziende, dat het kind, hetwelk hij moet verzorgen, niet door hem geregeerd wil worden, deszelfs vader te hulp roept, en niet zodra heeft deze dan gesproken, of het kind is stil. Ongetwijfeld heeft de godvruchtige David bevonden, dat zijn hart niet door hem geregeerd kon worden, en daarom gaat hij er zo dikwijls mede tot God. God heeft inderdaad aan zijn kinderen beloofd, dat Hij hun gangen zal regelen, alleenlijk verwacht Hij, dat zij te dien einde hun hart tot Hem zullen brengen. Wentel uwe werken op de HEERE, en uwe gedachten zullen bevestigd of bestuurd worden, Spreuken 16:3. Richt gij uw aangezicht naar een ordinantie, waar gij zeker zijt van satan te zullen ontmoeten, om u door wereldse gedachten, of wellicht nog erger, te beroeren? Laat God dan uit uwen mond vernemen waar gij heen gaat, en wat gij vreest. Nooit zal de christen zo schoon een orde wandelen, als wanneer hij zich door God laat leiden. (Gurnall, wapenrusting deel)

Aanbod verworpen:

Ofschoon de Joden door zeer vele en schrikkelijke rampen waren getroffen, vanwege hun afgoderij en nog andere zonden, zo was dit toch niet te vergelijken bij het schrikkelijke lot, dat hun verwerping van Christus over hen gebracht heeft. Onder de vroegere rampen werden zij vertederd, maar onder deze straf hebben zij zich verhard. Zij wilden niet komen, toen het avondmaal gereed was, en daarom wordt de tafel afgenomen en gaan zij zonder avondmaal ter ruste, dat is, zij sterven in hun zonde. Terwijl zij de deur van hun hart voor Christus sluiten, wordt dit hangslot – als ik het zo mag noemen – van gerechtelijke onboetvaardigheid er aan bevestigd. Om een ziel ten diepste rampzalig te maken, behoeft Christus geen andere wraak te nemen wegens haar verwerping van Hem dan haar te veroordelen om te hebben wat zij heeft begeerd. Gij wilt Christus niet hebben? Gij zult Christus niet hebben. O rampzalige ziel, die het aanbod heeft ontvangen van Christus! Met uw volle lading spoedt gij u heen naar het verderf. Niemand zinkt zo diep in de hel als zij, die er in vallen, wijl Christus hun een aanstoot, een struikelblok was. Dat evangelie, hetwelk thans een blijde boodschap brengt, zal, wanneer het opnieuw voor u gepredikt zal worden op de grote dag, de ontzettendste tijding voor u brengen, die uw oren ooit hebben gehoord.

(Gurnall, wapenrusting deel)

Aanvechting:

Draag zorg, dat gij uwen vijand geen houvast geeft. Worstelaars trachten zich aan het een of ander vast te klemmen, waardoor het hun gemakkelijk wordt hun tegenstander ter aarde te werpen. Om dit nu te voorkomen, plachten zij – ten eerste; hun klederen af te leggen; ten tweede hun lichaam met olie te zalven.

1. Christen, streeft er naar om de oude mens af te leggen, het bederf, dat door David zijn ongerechtigheid wordt genoemd, Ps 18:24. Dat is het kleed, dat door satan aangegrepen wordt; ga na, waarin het bestaat, en dood het. Satan zal met schande aftrekken, als hij het hoofd des vijands op de muur ziet, die u in zijn handen had moeten overleveren.

2. De Romeinse worstelaars plachten hun lichaam te zalven. Doe ook gij also. Baad uw ziel in menigvuldige overpeinzingen van Christus' liefde. Waar de liefde van Christus woont, zal satan geen welkom onthaal vinden; liefde zal liefde ontsteken, en dan zal zij als een vurige muur zijn om satan af te weren. Het zal u een aanbod om te zondigen met verachting doen afwijzen, en gelijk olie de leden lenig maakt, zo zal het u vlugheid en handigheid doen verkrijgen om uwen vijand schade toe te brengen. Bedenk, hoe Christus in uw twistzaak heeft geworsteld; de zonde, de hel en de toorn Gods zouden op u afgekomen zijn, indien Hij niet op weg tegen hen had gestreden. En kunt gij het van u verkrijgen om zijn liefde te lonen door zijn eer uit lafhartigheid en verraad over te leveren in de handen der zonde? Zeg niet, dat gij Hem liefhebt, zo lang gij die zonden in uw hart kunt leggen, die Hem het hart gebroken hebben. Het zou iets vreemds zijn, indien een kind geen ander mes zou willen gebruiken, dan het mes, waarmee zijn vader doorstoken werd.

(Gurnall, wapenrusting)

Troost voor de zwakke Christen

Dit is een grond van vertroosting voor de zwakke christen, die de echtheid van zijn genade in twijfel trekt, vanwege de innerlijke strijd, die hij moet strijden tegen zijn begeerlijkheden, en gereed is om ten opzichte van uitwendige vijanden, met Gideon te zeggen: —Indien God met mij is, waarom is mij dan dit alles wedervaren? Waarom ondervind ik zulke worstelingen in mijn binnenste, die mij prikkelen tot zonde en mij weerhouden van hetgeen goed is? Waarom vraagt gij dit? Het antwoord is spoedig gegeven: omdat gij een worstelaar, maar geen overwinnaar zijt. Gij vergist u omtrent de toestand eens christens in dit leven. Als iemand tot een christen is gemaakt, dan wordt hij er niet terstond toe geroepen om over zijn verslagen vijanden te triomferen, maar om hen in het strijdperk te ontmoeten ten einde de worsteling opnieuw met hen aan te vangen. De genadestaat is de aanvang van de krijg tegen de zonde, niet het einde er van. Liever dan u zonder vijand te laten om tegen te strijden, zou God zelf in het worstelperk met u treden, alsof Hij uw vijand ware. Zo was het met Jakob. Toen hij alleen was, worstelde een man met hem totdat de dageraad opging; stel dus, zo dit uw gemoedsbezwaar is, uw hart gerust. Uw ziel kan veeleer troost ontlennen uit het feit, dat gij een worstelaar zijt. Die strijd in uw binnenste, zo hij op de rechte grond wordt gestreden, en tot het rechte doel, is het blijk en kenmerk, dat er twee volkeren zijn in u, twee tegenstrijdige naturen, de ene uit de aarde, aards; de andere uit den hemel, hemels; ja weet, ter uwer vertroosting, dat, ofschoon uw bedorven natuur de oudste is, zij de jongere nog zal dienen.

(Gurnall, wapenrusting)